

Gerard van Gemert
Op het verkeerde been

8

De E1

‘Jij komt er straks weer in, Kief,’ zei Joost.
De coach van de E1 had zijn hand
op Daans schouder gelegd, maar dat duurde niet lang.
Hij liet Daan weer los en stapte het veld in.
‘Joeri, wat zeg ik nou. Sneller overspelen.’
Daan Kiefsma, die door iedereen
die hem van het voetballen kende
Kief de goaltjesdief werd genoemd,
mocht voor het eerst meedoen met de E1
van vv Almia. Eigenlijk speelde Kief in de E6.
Maar de E1 had te weinig spelers
en daarom had Joost, de trainer van de E1,
aan Kief gevraagd of hij mee wilde doen.
Dat vond Kief een hele eer, maar het maakte hem
ook erg zenuwachtig.
‘Ben je klaar, Kief?’ vroeg Joost.
‘Joeri gaat eruit en dan speel jij in de spits.’
Kief knikte. Hij voelde de zenuwen in zijn buik.
Als hij maar geen fouten maakte of kansen miste.
De jongens van de E1 hadden
voor de wedstrijd verteld dat de wedstrijd tegen GFC
erg belangrijk was.
‘Joeri, even wisselen,’ riep Joost.
Maar Joeri deed net of hij zijn coach niet hoorde
en bleef gewoon verder voetballen.
Kief hoorde Joost zuchten. De bal ging weer
naar voren en Joeri kwam in balbezit.
Hierdoor moest Kief nog even wachten
voor hij het veld in kon.
De stand was 1-1 en ze moesten vandaag winnen,

anders zouden ze te ver achter de topploegen in de competitie komen te staan.

Daan had in de eerste helft ook al meegedaan en dat ging best goed. Al had hij niet de kans gehad om op doel te schieten, terwijl hij dat juist heel goed kon. Daar had hij ook zijn bijnaam Kief de goaltjesdief aan te danken. De bal was over de achterlijn en weer riep Joost naar Joeri dat hij moest wisselen. Hij schreeuwde nu zo hard dat Joeri niet meer net kon doen of hij de trainer niet hoorde. Hij kwam naar de kant en was erg boos omdat hij gewisseld werd. ‘Waarom moet ik eruit?’ riep hij, nog voor hij het veld uit was. ‘Omdat je niet luistert,’ antwoordde Joost. Kief had in de kleedkamer voor de wedstrijd en in de rust al gemerkt dat het er bij de E1 veel serieuzer toeging dan bij de E6. Winnen was hier veel belangrijker. ‘Toe maar, Kief,’ zei Joost op het moment dat Joeri over de zijlijn liep. Hij gaf Daan een bemoedigend klopje op zijn schouder. ‘Doe je best.’ Bij de E6 deden ze altijd een high five als ze wisselden, maar Joeri was zo boos dat hij gewisseld werd dat hij Daan voorbijliep zonder aandacht aan hem te besteden. Er waren nog tien minuten te spelen en de wedstrijd werd steeds spannender. Daan had zich een paar keer goed vrij gelopen en het viel hem op dat hij dan ook meteen werd aangespeeld. Maar ook dat hij

meteen werd aangevallen door een van de verdedigers en niet veel tijd had om een actie te maken.

Omdat hij hier nog aan moest wennen, speelde hij de bal steeds meteen door naar een teamgenoot die vrij stond.

Het leverde hem vaak een compliment op van Joost. Vanaf de zijkant hoorde Daan steeds aanmoedigingen.

Toen het spel even stillag, zag hij dat zijn teamgenoten van de E6 langs de kant stonden en hem toejuichten.

Zij vonden het supercool dat een van hen met de E1 mee mocht doen.

De laatste minuten van de wedstrijd werd de E1 sterker en kwamen ze steeds vaker voor het doel van de tegenstander.

Een pass vanaf het middenveld stuitte vlak bij Daan op de grond. Tegelijk met een verdediger was hij bij de bal, maar Daan kwam net iets beter uit. Hij stond dicht bij het doel, maar moest nog wel met de verdediger afrekenen.

Met uitgestoken been tikte hij de bal met een boog over de verdediger heen en zette hem zo op het verkeerde been.

Hij was omringd door tegenstanders, maar had net genoeg ruimte om te kunnen schieten. ‘Hier,’ schreeuwde een van zijn medespelers, van wie hij dacht dat hij Patrick heette en die helemaal vrij stond.

De bal viel uit de lucht, recht voor de voeten van Daan. Omdat hij midden voor het doel stond, kon hij de verleiding niet weerstaan om te schieten en zette hij zijn wreef tegen de bal.

Als een streep verdween het leer richting
het doel van gfc. Zo hard dat het leek
of de doelman aan de grond genageld stond.
Vlak onder de lat knalde de bal tegen het net.
Heel even bleef het stil, maar daarna juichte iedereen
die bij vv Almia hoorde. Daans kersverse teamgenoten
doken boven op hem en feliciteerden hem
met zijn schitterende doelpunt,
dat het winnende bleek te zijn. De E1 won met 2-1.

Joeri is jaloers

‘Goed gespeeld, Kief,’ zei Melissa, die samen met Daan in de E6 speelde. Daan glimlachte verlegen. ‘Dank je.’

‘Je scoorde het winnende doelpunt in de E1!’ Melissa sloeg Daan op zijn schouder. ‘Cool, man.’ De complimenten van Melissa deden Daan glunderen. Ook zijn andere teamgenoten uit de E6 kwamen naar Daan toe lopen.

‘Supercool,’ zei Ismael. ‘Scoren in de E1.’

‘Het doelpunt was een beetje geluk,’ mompelde Daan. ‘Onzin,’ vond Ismael. ‘Het doelpunt was schitterend.’

‘Kom je, Kief?’ hoorde Daan Joost roepen. Daan knikte en zag dat alle spelers van de E1 al naar de kleedkamer waren. Alleen Joost stond nog op het veld.

Daan zei zijn teamgenoten gedag en liep naar Joost toe, die op hem stond te wachten. ‘Na de wedstrijd houden wij altijd een nabespreking,’ legde Joost uit. ‘En daar moet jij nu natuurlijk ook bij zijn.’ Hij legde zijn arm om Daans schouder. ‘Je maakte een fantastisch doelpunt.’

Daan was al blij geworden van de complimenten van zijn teamgenoten, maar nu de trainer van de E1 het ook zei, werd hij helemaal trots. ‘Het was een beetje geluk,’ antwoordde Daan verlegen.

‘Zonder geluk maak je nooit mooie doelpunten,’ antwoordde Joost. ‘Maar ik begrijp wel waarom ze jou Kief de goaltjesdief noemen.’ Daan glimlachte.

Ze waren bij de kleedkamer aangekomen en liepen naar binnen. Het was erg rumoerig, maar toen Joost binnenkwam, werd het een stuk rustiger. ‘Zo, heren,’ begon Joost. ‘Even allemaal gaan zitten en luisteren naar wat ik te zeggen heb.’

Alle spelers van de E1 namen plaats op de banken en luisterden naar hun trainer.

‘Ten eerste wil ik jullie feliciteren met de overwinning. Het was een belangrijke wedstrijd en heel belangrijk dat we de drie punten gepakt hebben.’

Joost keek de groep rond. ‘Toch vind ik dat we nog beter kunnen. Vooral in de voorhoede moeten we meer overspelen. Als er iemand vrij staat en er beter voor staat dan jijzelf, dan moet je diegene aanspelen.’

‘Je hebt het zeker over mij,’ onderbrak Joeri de coach.

Joost wachtte heel even met antwoorden.

‘Ook ja. Maar jij bent niet de enige.’

‘Dus je hebt het ook over Kief?’ vroeg Joeri.

Daan was verbaasd dat de spits van de E1 zijn naam noemde. Dat had hij niet verwacht.

‘Het was niet toevallig dat we beter gingen spelen toen Kief erin kwam,’ zei Joost.

‘Hij speelt namelijk wel steeds over en dat maakt het moeilijker voor de tegenstander en het zorgt ervoor dat de tegenstander veel moet lopen.’

Joeri snoof. ‘Dat doelpunt van hem was anders honderd procent geluk.’

Joost haalde zijn schouders op.

‘Dat kan, maar hij zorgde er wel voor dat ons team beter speelde door steeds te combineren.’

Joeri schudde zijn hoofd, maar zei niets meer.

‘Daarom wil ik Kief vragen of hij vanaf volgende week met ons mee wil trainen,’ ging Joost verder.

‘Wat?’ riep Joeri. Hij stond op van de bank en zwaaide met zijn armen.

‘Hij speelt in de E6, hoor.’

Joost bleef rustig. ‘Maar hij is goed genoeg voor de E1.’ Hij keek Daan aan. ‘Wat denk je, Kief?’ Daan was ervan geschrokken.

‘Ehm ... als Maarten het goedvindt.’

Joost moest lachen. ‘Met je trainer heb ik het al besproken en die vindt het goed.

Dan zou je op dinsdag met ons mee kunnen trainen en op donderdag gewoon met de E6.’

‘Mijn vader en moeder moeten het wel goedvinden,’ zei Daan aarzelend.

‘Die bel ik vanavond wel even, goed?’

Daan knikte.

‘Mooi,’ zei Joost. ‘Dan zie ik jullie zo in de kantine.’ Hij liep de kleedkamer uit.

Toen Joost de deur achter zich dicht had gedaan, kwam Joeri voor Daan staan. ‘Als jij maar niet denkt dat je mijn plek in de voorhoede kunt inpikken.’

Daan bleef rustig. ‘Dat ben ik ook helemaal niet van plan.’

‘Dus bij de training van aanstaande dinsdag speel je superslecht, zodat Joost je met veel plezier weer terugstuurt naar de E6, begrepen?’

Daan reageerde niet

en begon zijn voetbalschoenen uit te doen.
‘Begrepen?’ herhaalde Joeri,
maar nu op dreigender toon.
‘Wat jij wilt,’ antwoordde Daan
om van het gezeur af te zijn.
‘Mooi,’ grijnsde Joeri en hij liep terug naar zijn plek
en begon zich ook uit te kleden.

